

स इति विशेष्यपदं स लोकापालत्वेन प्रसिद्धो वाचुरित्यर्थः मुदं मीतिं
 गात्रसंसर्गात् राति ददातीति मुद्रः इत्ययं चतुर्थपादार्थः
 सर्वत्र भातेर्दीप्त्यर्थत्वमेव युक्तमिति केचित् नैकं पदं द्विःप्रयोज्यं
 प्रायेणैकार्थत्वेन तेनात्र भातिर्नानार्थत्वेन प्रयुक्तो न दोषावहः ।
 सर्व्वयमकमिति पादचतुष्टयस्य तुल्यरूपत्वात् कण्ठाभरणेन
 महायमकमिदमुक्तं तथाहि एकाकारचतुष्टयाद् महायमकमु
 च्यते इति रुद्रटमते पङ्क्तिरिति नाम तदुक्तं अन्योन्यं पश्चिमयो
 रावृत्त्या पादयोर्भवति पुष्कः । सर्व्वैः सार्द्धं युगपत्प्रयमस्य जायते
 पङ्क्तिरिति ॥ १८ ॥

अभियाता वरं तुङ्गं भूभृतं रुचिरं पुरः । कर्कशं
 प्रथितं धाम ससत्त्वं पुष्करेक्षणं । अभियातावरं तुङ्गं
 भूभृतं रुचिरं पुरः । कर्कशं प्रथितं धाम ससत्त्वं पुष्करे
 क्षणं ॥ महायमकं ॥ २० ॥

ज०म० अभियातेत्यादि । भूभृतं रामं वरं श्रेष्ठं तुङ्गं महाकुलीनत्वा
 दिति सर्व्वेषामुपरि स्थितं गुणैरुचिरं सर्व्वाङ्गसुन्दरं पुरोऽयतो
 वक्षःस्थले कर्कशं लोमशं प्रथितं लोके प्रख्यातं धाम मृदं वर्णाश्रम
 धर्माणां ससत्त्वं पराक्रमयोगात् पुष्करेक्षणं पद्मलोचनं अभि
 याता अभिमुख्येन यास्यति हनुमान् लुटि रूपं अभियातेत्यादि
 भूभृतं पर्व्वतं यत्राङ्गदादयः स्थिताः तमभिया अभिगच्छता हनु